

[Hans Rasmussen.]

modtog denne forening et statstilskud hvert år på 37 100 kr. Det er altså den slags kasser, oppositionen mener skal oprettes. Nu kunne det være meget rart i samme forbindelse at få at vide, hvor meget der udbetales i understøttelse. Det viser sig, at i året 1957-58 har de ikke udbetalt en eneste øre i understøttelse, men modtog alligevel statstilskud på 37 100 kr. Det er måske sådanne eksempler, der skal frem? Når oppositionen stemte imod ændringer i arbejdsløshedsloven sidste gang, var det måske, fordi man stadig ville have, der skulle tilflyde visse kasser administrationstilskud, uden at de selv nævneværdigt skulle bidrage. Det er meget rart at få tingene lagt på bordet, når ordføreren for forslagsstillerne, det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, søger at trække linjerne så hårdt op. Inden for Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund i Danmark betaler man mere end 4 mill. kr. om året i kontingenter til arbejdsløsheds-kassen. Det er min opfattelse, at det pågældende forbund udfører en solidaritetsgerning, som man ikke fra lovgiverens side og slet ikke fra oppositionens side skulle stille i noget dårligt lys, navnlig da vi ved, at H. og K.s medlemsstab er lønmodtagere i begrebets egentlige forstand og derfor kan blive udsat for arbejdsledighed.

Mon det i øvrigt ligger så ligetil, som det ærede medlem hr. Ninn-Hansen oplyser, med de nye funktionærgrupper. Jeg ved ikke, hvad det er for en ligestilling, som kan tilvejebringes. Så vidt jeg kan se af Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationers medlemsliste, forekommer der meget sjældent arbejdsledighed i den forstand, vi i øvrigt kender det på arbejdsmarkedet, inden for de deciderede lønmodtagerorganisationers rækker.

Jeg gør opmærksom på, at oprettelsen af en arbejdsløshedskasse også er forbundet med et kostbart administrationsapparat, og midlerne til administrationen skal naturligvis — særlig efter den sidste ændring i loven — være tilbejbragt, inden man begynder at administrere sin egen kassevirksomhed.

Efter min opfattelse er kravet om oprettelse af arbejdsløshedskasser for disse funktionærgrupper mere følelsesbetonet end ud-

sprunget af nogen særlig realistisk sans, og derfor kan det være særdeles ønskværdigt at se lidt nærmere på medlemslisten for Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer. Når oppositionen over for det høje ting og over for offentligheden vil fremstille sagen på den måde, at funktionærerne skal have samme adgang til arbejdsløshedskasser som de løsere tilknyttede lønmodtagere inden for erhvervslevet, så tror jeg alligevel, at Fællesrådets aller fleste medlemmer trods alt sidder i en ganske anden stilling. Hvis man tager et repræsentativt udsnit af Fællesrådets medlemsliste, kan jeg f. eks. nævne: Danmarks Lærerforening med 20 000 medlemmer, Danske Statsemedsmænds Samråd med 12 000 medlemmer, Københavns Kommunalforening med 5 000 medlemmer, Statstjenestemændenes Centralorganisation med ca. 19 000 medlemmer, Danske Bankfunktionærers Landsforening med 8 000 medlemmer, Ministerialforeningen med 1 350 medlemmer og ikke at forglemme Den danske Præsteforening med 2 000 medlemmer.

Derudover kunne jeg også nævne en række mindre foreninger, såsom Foreningen af Politimestre i Danmark, Foreningen af Statsskovridere m. v., Foreningen af Statsembedsmænd ved Københavns Politi, Den danske Dommerforening, Foreningen af Dommerfuldmægtige i Danmark, Hovedorganisationen for Søofficerer m. fl., Foreningen af Amtmænd, Foreningen af Statsadvokater, Foreningen af Tjenestemænd i Klasselotteriets Direktorat, Hærens Fønrikorganisation, Sammenslutningen af Flyvevåbenets civile Tjenestemænd og Funktionærer. Ja, der kunne nævnes mange andre lignende, og jeg vil gerne spørge det ærede medlem hr. Ninn-Hansen og også folkettinget, om man synes, at der i tilslutning til disse foreninger skulle oprettes arbejdsløshedskasser med tilskud fra staten, når hver eneste person, der står inden for de pågældende foreninger, er sikret i sin livsstilling, dels beskyttet af funktionærbestemmelserne, dels ved individuelle kontraktforhold, ved folketingsbeslutninger eller aftaler, der giver fuld dækning under sygdom og endelig sikrer vedkommende rimelige pensionsforhold, når tjenesten forlades.

Er der nogen, der tror på, at sådanne